

Aaaaaa NA...VOL....NO!!! Jo, navolno. Proč si s večerem nedopřát krapítek toho adrenalinu, ne? Aspoň mi nebude taková zima, říkala jsem si. A měla jsem pravdu ☐☐ . Začátek jsme si teda stříhli kousek na vodítku, to evidentně madam dělá dobře, když jde chvíli spořádaně. A došli jsme kousek od Talibufíku. Dostala sedni, dostala košík a dostala - no ne úplně volno, ale Se mnou! Tak šla. Pak teda musela vypálit dopředu to jo, a minout přitom sousedku s jejich pesanem a letět tam, ale ! Ale! Na zavolání to přiběhlo zpátky, to flekatý stvoření.

Tak bylo moooc kousků tvrdýho chlebíka. A mohli jsme se v klidu otočit a jít zpátky. Oba si čuchali, Tali nemizela nikam do křoví a došli jsme až k našemu domu. Optala jsem se, jestli půjdeme už domů a oba vypálili. Že by ziminka??? Možná. Ale cestou ještě stihnul Rumíček vyběhnout po stromě a udělat "kočičkůů" . Tali to nadchlo, taky chtěla udělat "kočičkůůů", jenže její koordinace stále ještě není úplně v gymnastickém módu, takže narazila hrudníkem na větev a pověsila se přes ni ☐ . Blbka . Ale jasně, že byla pochválená, jakou pěkně přizabitou kočičkůůů to udála ☐ . A pak vyběhli oba na podestu. "Tak jo, jdeme dom", říkala jsem si. A vešli jsme do chodbičky.

"Jenže... když nám to tak hezky šlo??? Nepůjdeme ještě? Aspoň si stříhneme, scházení schodů a neprchání vpřed!" A prej jo, uvítali to oba. Tak jsme šli "Se mnou" , krásně jsme šli pomalu z těch schodů, Tali se otáčela, jestli to dělá dobře a přerazila se sama o sebe a zas spadla ☐ . Blbka . A pak jsme šli k vedlejšímu domu, a ke hřišti, kde jsme si dali hromadnou honičku kolem zábradlí. Jenže jak jsou dva a mladý, má to ještě kratší průběh, než když jsme to hráli s BubiRumíčkama. Tali vypálí, hodí smyk kolem zábradlí a přizabije nás oba s Rumíčkem najednou. Ani nestačím "volat" : "Pomoooc, honí mě pes!" . V tuhle noční hodinu teda spíš šeptat ☐ .

Pak mi udělala radost , protože jsem se rozhodla, že když nikde nikdo a nulový provoz, tak to stříhneme PŘED všema těma barákama, kde už je silnice opravdu hned vedle chodníku. U boku paneláku chtěla jít šmejdit do křoví, který bývá hodně obydlený bezdákama, či různou podivuhodnou cosi popíjející omladinou a tudíž nebezpečná zóna. Hezky zareagovala na jemnou hlasovou domluvu. Pak jí teda rozčílilo nastartovaný auto a jala se hlídat. Blbka . Trošku mi trvalo, než jsem ji odvolala a doufala jsem, že ji nic odtamtud nezláká dál, protože tam už by byla u té silnice (ale ono v jedenáct v noci toho moc nejezdí, nicméně i tak) .

Zadařilo se jí stáhnout a... jako tak často - její radost z toho, že poslechla ji katapultovala a

ona vypálila podél domu dál. Aby si tam na boku paneláku našla zase rozházený jídlo nějaký. Mno... s košíkem toho moc neudělala, ale když jsem se tam zhmotnila, tak..... se opět rozbafala na jakéhosi imaginárního nepřítele ☹ . Asi aby odvedla pozornost ☹ ☹ . Každopádně!! Nechala se hezky přivolat, vyslechla si můj komentář k tomu, co provedla a pak už se od nás nehnula.

Super, tak si stříhneme přechod silnice navolno. Projelo auto, zleva nic, zprava nic, tak do toho. Šli mi hezky vzorně oba po boku!! (Bože škoda, že to nemám natočený!! To byste mi fakt nevěřili, bez povelu, jeden vedle druhého a drželi krok se mnou!!!! Nechápu to.) Došli jsme na kraj chodníku, oba sedli a čekali na pokyn, přešli jsme a já odolala nutkání jít dál do sídliště. Nechtěla jsem to celý zkazit, bylo to tak báječný! Zase jsme hezky vzorovaně přešli a nechala jsem je jít si čuchat. Pak jsem se rozběhla k našemu domu a..... byla jsem na tý podestě zase poslední. Vyhrála to Talimůra ☹ . Teď když to píšu, chrápou mi tady oba spokojeně za zády. Moc fajn procházka to byla, myslím, že se na tom všichni tři shodneme.